

vala v nepopisni sreči. Največje, nemínljivo plačilo za vse zemeljsko trpljenje pa je Marija prejela v nebesih, kjer jo je dobri Bog ovenčal s krono nebeške Kraljice.

Otroci! Učimo se od žalostne Matere božje potrpljenja in vdanosti. Kadar nam bo v življenju hudo, mislimo na žalostno Marijo, glejmo na križ!

Pobožna Marijina hčerka je ležala na smrtni postelji. Dolga bolezen je bila že popolnoma izčrpala njene telesne moči. Bledih in upadlih lic je čakala samo še svoje zadnje ure. Težke so bile bolečine, težka je bila misel na ločitev od ljubih domačih, toda nobena tožba ni prišla iz njenih ust. Ene stvari pa ni mogla pogrešati v svojih žalostnih urah, eno stvar je držala neprenehoma v svojih rokah — sveti križ. Če ji je včasih padel iz smrtno utrujenih rok, tedaj ga je takoj zopet poiskala, ali je prosila domače, da so ji ga dali v roke. S trepetajočim glasom je šepetala: »To pomaga potrpeti. Križ je moja tolažba. Križ je moje upanje. Križ je moja moč.«

Otroci! Pojdimo za Jezusom in za Marijo po križevem potu ponižno in vdano.

In molimo k Jezusu in Mariji, da nam okrajšata žalostne dni, da pride za vse uboge ljudi sveta radosti polna Velika noč.

S. Darina:

Oj, veselje.

*Oj, mrazek pobegnil je
snežec pa joka,
zima ledena
spravlja se spat.*

*Oj, mlada kraljičica
s posteljce vstaja:
v deželo prihaja
spet zlata pomlad.*

*Oj, fantič, zavriskaj,
dekletce, zapoj
pomladi naproti
hitita z menoj!*